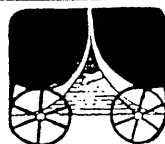

DIÁK SZÍNHÁZ

JERZY GROTOWSKI : A színész technikája (részlet)

Amikor dolgozni kezdek egy színésszel, az első kérdés, amelyet fölteszek magamnak az, hogy „Vannak-e ennek a színésznek légzési nehézségei?” Jól lélegzik, van elég levegője a beszédhez, énekléshez. Akkor miért gyártunk problémát azzal, hogy más légzéstípust kényszerítünk rá? Nevetéses dolog lenne. Vagy esetleg vannak nehézségei. Miért? Fizikai problémái lennének? Pszichikai problémák? Ha pszichés problémái vannak, milyenek?

Az egyik színész mondjuk görcsös. Miért görcsös? Így vagy úgy mindnyájan görcsösek vagyunk. Az ember nem lehet teljesen relaxált, mint némely színésziskolában tanítják, hiszen aki teljesen relaxált, nem más, mint egy nedves rongydarab. Az élet nem a görcs vagy a relaxáció állapota, hanem egy folyamat. De ha a színész állandóan túlzottan görcsös, a természetes légzőfolyamat blokkolódásának - majdnem mindig pszichikai vagy pszichológiai - okát meg kell találni. Meg kell határoznunk, melyik a természetes légzéstípusa. Megfigyelem a színészt, miközben olyan gyakorlatokat javaslok neki, amelyek totális

pszicho-fizikai mozgásba hozzák. Megfigyelem egy másik színésszel kialakuló konfliktusa, játéka, flörtje pillanataiban, olyan pillanatokban, amikor valami automatikusan megváltozik. Ha már tudjuk a színész természetes légző-típusát, sokkal pontosabban meghatározhatjuk a természetes folyamatait gátló tényezőket, a gyakorlatok célja pedig ezek kiküszöbölése. Ebben rejlik a mi technikánk és más módszerek alapvető különbsége: a miénk negatív technika, nem pedig pozitív.

Nem követünk recepteket, sztereotípiákat, ez a professzionisták előjoga. Nem próbálunk meg az ilyen kérdésekre válaszolni: „Hogyan mutasson az ember ingerültséget? Hogyan járjunk? Hogyan kell Shakespeare-t játszani?” Általában ilyen kérdések merülnek fel. El akarok venni, el akarok lopni a színésztől mindent, ami zavarja. Ami kreatív, maradjon benne. Ez felszabadítás. Ha semmi nem marad, nem tud alkotni.

A színészt fenyegető legnagyobb veszélyek egyike természetesen a fegyelem hiánya, a káosz. Anarchián át nem tudjuk kifejezni magunkat.

(folytatás a 8. oldalon)

Egyesületi hírek - elnöki beszámoló a választmány munkájáról

Alapszabályunk is előírja, hogy évente küldöttgyűlésen rendezzük közös dolgainkat, de szerencsére a kötelező előírás nélkül is van miről beszélnünk. Egyszerűbben szólva: zajlik az élet a diákszínjátszó berkekben. Minden híresztelés, jósolgatás ellenére az iskolai színjátszás - már ki tudja hányadik - virágkorát éli. Kiírtani sem lehetne, ha egyáltalán lenne olyan elvetemült, aki megpróbálná. Működési feltételeink a csoportok intézményi háttéréül szolgáló iskolák és művelődési házak elszegényedése következtében nehezedtek, mégis az országban több száz műhelyről tudunk, fesztiváljainkra évek óta száz fölötti számban neveznek a csoportok. Úgy tűnik egyre inkább elfogadja a közvélemény - beleértve ebbe a tömegkommunikációtól a szakmai és államigazgatási szervekig mindent -, hogy a diákszínjátszás a fiatal emberek személyiségének fejlődését, a pozitív értékrend kialakulását, a közösségben gondolkodást nagymértékben és ráadásul szórakoztatóan segíti. Talán mi is hozzájárultunk egy kicsit, hogy Magyarország történetében először az alapfokú oktatásba a nemzeti alaptanterven keresztül bekerült hivatalosan is a színjátás, a dráma.

Legutóbbi hivatalos együttlétünk óta eltelt egy év. Az 1995-ös küldöttgyűlés óta nagyüzemben működik egyesületünk, s ezt a működést

amatőr létünk ellenére egyre profibb módon vezényli választmányunk. Nagyjából havonta jöttünk össze, szerveztünk, leveleztünk, telefonáltunk, gépeltünk, szerkesztettünk stb. Kivétel ez alól a tavaszi időszak, amikor mindennapos munkát jelentett az Országos Diákszínjátszó Találkozó megszervezése és lebonyolítása. Az év folyamán rendelkezésünkre állt polgári szolgálatos ügyintézőnk, Mákszem Levente. Humorosan szólva ő és az idén vásárolt MATÁV fővonal biztosítja a folyamatos működés lehetőségét.

Az elnöki munka egyik legfontosabb része az idén is a **pályázatok** írása volt. Az **Országgyűlés** pályázatán ismét 1.200.000.- Ft-ot kapott az ODE. A **Művelődési és Köznevelési Minisztérium** országos egyesületek, szövetségek számára kiírt pályázatán 300.000.- Ft-os működési támogatást kaptunk, s ugyancsak 300.000.- Ft-ot rendezvényeinkre. A **Köznevelési Modernizációs Alap** 400.000.- Ft-tal támogatta az iskola és a diákszínjátszás kapcsolatának fejlesztését. A **Nemzeti Kulturális Alaptól** az országos találkozó területi válogatóinak lebonyolításához 100.000.- Ft-ot pályáztunk meg sikeresen. Így az idén is a tavalyihoz hasonló municipiával rendelkezünk, ami sajnos reálértékben csökkenést jelent. A fenti pályázati bevételekhez mindenképp hozzá kell azonban számolnunk azt a támogatást, ami nem egyesületünk számláján jelent meg, hanem rendezvényeink és mindennapi működésünk segítésében jelentkezett.

A területi válogatókat megrendező hét művelődési intézmény illetve iskola nagyjából 350.000.- Ft-tal (helyszínenként kb. 50.000.- Ft-tal) járult hozzá az országos találkozó sikeréhez. Köszönet a soproni Liszt Ferenc Művelődési Központnak, a gyomaendrődi Katona József Művelődési Központnak, az egri Megyei Művelődési Központnak, a fűzfőgyártelepi Művelődési Háznak, a debreceni Kőlcsey Ferenc Művelődési Központnak, a székesfehérvári Szabad Művelődés Házának, a budapesti Pincészinéknak, a Pesti Barnabás Középiskolának és a Vörösmarty Mihály Gimnáziumnak, illetve az itt dolgozó csodálatos kollégáknak! **Csurgó városa** 1.000.000.- Ft-ot költött a döntő résztvevő 200 középiskolás ellátására. Negyedszázada örök hálánk! Külön köszönetünk a Csokonai Művelődési Központ dolgozóinak! S végül köszönjük az ODE-központot befogadó Vörösmarty Gimnáziumnak, hogy bérleti díj fizetése és a közüzemi számlák megtérítése nélkül használhatjuk helyiségeinket.

Kiadásaink nagyobb tételeit az Országos Diákszínjátszó Találkozó megrendezése, a zsűrizések és kulturális szolgáltatások tiszteletdíja ill. bére, a díjak és a fesztiváltámogatások, az útiköltség-térítés, a telefonszámla és a postaköltség, a polgári szolgálatos ügyintéző törvényileg előírt minimális juttatása, a munkafeltételeink javítása (pl. számítógép kiegészítők és kávéfőző vásárlása), az irodaszerek, oklevelek, nyomtatófesték, másolópapír stb.

beszerzése és a fénymásolás költségei jelentették.

Az Országos Diákszínjátszó Találkozó mellett 1996-ban a következő rendezvényeket szerveztük és az alábbi programokon vettünk részt:

A Helikon Ünnepek keretében több mint 40 diákszínjátszó csoport zsűrizésében vettünk részt, és az ODE különdíjjal jutalmazta a legjobb előadást.

A csurgói fesztiválról meghívást kapott Kazincbarcikára, az Ifj. Horváth István Nemzeti és Nemzetközi Amatőr Színházi Fesztiválra a Vörösmarty Gimnázium végzős csoportja, ahol sikeresen állták a zsűri kritikáját Garcia Lorca: Bernarda Alba háza című produkciójukkal.

Anyagi és szervezési támogatással az idén először rendezték meg Budaörsön a Művészeti Középiskolák találkozóját, ahol a diákszínjátszó táborokból jól ismert metodikával dolgozhattak együtt a középiskolás művészjelöltek.

Szakmai részvételünkkel került sor az ősszel a harmadik Globe Fesztiválra Szolnokon, amely mára egy hiánypótló felnőtt szakmai fórummá és speciális diákszínjátszó fesztivállá nőtte ki magát.

Az ODE-központban fogadtuk az Európai Unió által menedzselte nemzetközi színházi csoportot, s örömmel konstatáltuk, hogy a különleges tréningen és mozgáskultúrán alapuló kísérletben egy régi ODE-tag színész is színpadra lépett.

Ugyanitt mutatkozhattak be a Pest megyei gyerekszínjátszók, akik balatonlellei nyári tábori produkciói-

kat újíították fel a budapesti közönségnek. Ők a mi természetes utánpótlásunk.

Szakmai-érdekképviselési tevékenységünk:

Folyamatosan részt vettünk a művészetpedagógiai szakmai szervezetek vitáin. Debreceni, szentesi, békéscsabai és budapesti kollégákkal hozzálátunk a művészeti nevelés tanmeneteinek kidolgozásához, a diákszínjátszás szerves beépítéséhez az iskolai oktatás folyamatába.

Részt vettünk különböző kormányzati szervek fórumain, véleményeztük többek között a közművelődési és a közoktatási törvényt. Szakmai testvérszervezeteinkkel a kapcsolatunk mindennapos. A Magyar Színjátékos Szövetség tagegyesületeként igen sok segítséget kapunk a Szövetség munkatársaitól, különösen Tóth Zsuzsától és Soltészky Tibortól. Köszönet érte!

Egyéni tagjaink közül sokan tagjai a Magyar Drámapedagógiai Társaságnak, amely a drámapedagógia népszerűsítése mellett a gyerekszínjátszás támogatója is. Az ODE elnöke mint középiskolás drámatanár tagja a Társaság elnökségének.

A Szabad Színjátszásért Egyesület felkérésére ideiglenesen az ODE adja a szervezeti keretet az egyetemi-főiskolai diákszínjátszás újraélesztéséhez, és szakmai segítséget nyújtunk önálló egyesületük létrehozásához.

Tagcsoportjainkat menedzseljük azaz, hogy rendszeresen adunk információt munkájukról a sajtónak illetve az előadások után érdeklődőknek. Közreműködésünkkel több produkció

került színre az ország különböző pontjain.

Kezdeményeztük a kapcsolattfelvételt a különböző idegen nyelvű fesztiválok szervezőivel, hogy felajánlhassuk szakmai segítségünket. Jelenlegi ismereteink szerint évente rendeznek országos felmenő versenyt olasz, francia és angol nyelvű diákszínjátszó csoportoknak, amelyet igen gyakran a nyelvtanárok vezetnek. Az ő munkájukat szeretnénk segíteni szakmai tanácsainkkal. (Itt jegyzem meg, hogy a Vörösmarty Gimnázium diákszínjátszói a nyáron négy év után ismét részt vettek az USA-ban a Kreativitás VB-n, ahol az idén is első helyen végeztek a színpadi kategóriában. Bocs a szerénytelenségért!)

Rendszeresen megjelentetjük az ODE hírlevelét, a Diákszínházat, amelyből információkhoz juthatnak a tagcsoportok. A jövőben szeretnénk gyakrabban megjelenni és bővíteni a tartalmat szakmai anyagokkal is.

Sajnos az idén sem jutott elég energia és elsősorban pénz a régi ODE-táborok újraélesztésére, s így továbbra is hiányzik a csoportok életéből a képzés, a továbbképzés lehetősége. Talán az új választmánynak sikerülni fog!

Oldalakat írhatnák még az 1996-os év eseményeiről, élményeiről, de hagyjunk valamit a közgyűlésre élőszóban is. Csak még annyit, hogy szeretném megköszönni a választmány tagjainak lelkes és hozzáértő munkáját, név szerint Hajós Zsuzsának, Illés Anikónak, Pap Boglárkának, Lattmann Eszternek,

ORSZÁGOS DIÁKSZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ 1997

Az Országos Diákszínjátszó Egyesület ismét meghirdeti a magyarországi diákszínjátszó csoportok felmenő rendszerű találkozóját, amelyre várjuk minden olyan csoportot illetve előadás nevezését, amely tagjainak ill. szereplőinek legalább kétharmada 14-20 év közötti fiatal.

Az idén először - a találkozó külön mezőnyébe - egyetemi, főiskolai csoportok jelentkezését is várjuk.

Az országos találkozóra műfaji, tematikai és műsoridőbeli megkötés nélkül nevezhetők az előadások. Egy csoport maximum két előadással nevezhet. Nem nevezhetők azok az előadások, melyek az utóbbi 3 év országos találkozóinak döntőjében szerepeltek.

A találkozóra nevezési díjat kell fizetnie minden olyan csoportnak, amely nem tagja az ODE-nak. A nevezési díj (csoportonként 500.- Ft) a lebonyolítás során előforduló levelezési és egyéb postaköltségeket fedezi. Azok a csoportok, amelyek befizetik az idei tagdíjukat, mentesülnek a nevezési díj fizetése alól.

**Kérjük a jelentkezési lapokat postán vagy személyesen az
Országos Diákszínjátszó Egyesület címére
(ODE 1085 Budapest, Horánszky u. 11.)
1997. január 15-ig eljuttatni.**

Az ODE 1997. február 15-ig értesíti a csoportokat a területi válogatók időpontjáról és helyszínéről. A válogatóknak március végéig kell befejeződniük. Külön zsűri kérésére nincs lehetőség.

Az országos találkozó döntőjére 1997. április 25-27-én kerül sor. A döntőn azok a csoportok vehetnek részt, amelyeket a válogató bemutatókat megtekintő, az ODE által felkért háromtagú előzsűri tagjai kiválasztanak. Az előzsűri munkáját semmiféle területi szempont nem szabályozza, feladata a legjobbnak vélt előadások kiválasztása.

Az országos rendezvénysorozattal kapcsolatban további információk kérhetők az ODE választmányától munkanapokon 10-14 óra között a 118-7583-as telefonszámon.

JELENTKEZÉSI LAP
Országos Diákszínjátszó Találkozó
1997

A csoport neve:
 Fenntartója:
 Címe, telefonszáma:
 A csoport vezetőjének neve:
 Címe, telefonszáma:

 A benevezett előadás címe:
 Szerzője:
 Rendezője:
 Műsorideje:

(Az ODE-tag csoportokat kérjük, hogy rendezzék a tagsági díjukat, a még nem tag csoportokat várjuk az egyesületbe, de választhatják a nevezési díj befizetését is.)

Belépési nyilatkozat
 (A még nem ODE-tag csoportok számára)

A
 nevű diákszínjátszó
 csoport (cím:) fővel belép az
 Országos Diákszínjátszó Egyesületbe. Az éves tagdíjat (csoportonként 500.- Ft/év,
 egyénileg belépő diákoknak 100.- Ft/fő, felnőtteknek 200.- Ft/fő)
 postautalvánnyal befizetjük az alábbi címre:
 OTP VIII. kerületi fiók
 1085 Budapest, József körút 33.
 11708001-20399498 (ODE számlaszám)

Dátum:

.....
 a csoport vezetőjének aláírása

5

Bethlenfalvy Ádámnak és Gyombolai Gábornak. Nélkülük nem ment volna a munka.

A közgyűlés résztvevőinek és az eljönni nem tudóknak diákszínját-

szó sikerekben is gazdag új évet kívánok:

Keresztúri József
 elnök

KAZINCBARCIKA '96

Különös érzés diákszínjátszó csoportot vezetve az „amatőrök” világába kerülni. Lám, milyen értéket kap egy a „profi” színházi világban általában becsmérő jelentéssel bíró szó csak azért, mert olyasvalaki ejti ki a száján, aki csak megtúrt vendég volt egy hétig közöttük. Talán kizárólag sikerként kellene elkönyvelnünk azt, hogy résztvehettünk Kazincbarcikán a XIII. Ifj. Horváth István Nemzeti és Nemzetközi Amatőr Színjátszó Fesztivál versenyprogramjában, és Csurgón szerzett babérjainkat deldelgetve, megelégedni a szerény bemutatkozás lehetőségével.

A Fesztivál előadásainak értékelésére - mivel szavaim könnyen lehetnek elfogultak - nem vállalkozom, csak megosztom néhány kizárólag szubjektív élményemet az érdeklődő olvasóval.

Az egyik legmaradandóbb „színházi” pillanatot - váratlanul - a megnyitón éltem át. A közönség fogadására rendelt rezesbanda irigylésre méltó kitartással játszott a színpadon. Nehezen lehetett eldönteni, hogy hány számból áll a repertoárjuk, inkább az volt az érzésünk, hogy

addig fújják, amíg meg nem telik a nézőtér. Egyszer csak egyértelmű - titkos - jelzés érkezett a színpad széléről, félig takarásban, úgy hogy a közönség is jól lássa a bensőséges útbaigazítást: erőteljes karmozdulatokkal valaki befejezésre ösztönözte a zenekart, akik éppen az imént fogtak egy újabb opuszbba. Néhány perc múlva mégis sikerült lezárnuk a megkezdett témát, majd csendben és gyorsan, a lehető legnagyobb alázattal hangszerekkel, kottákkal, kottaállványokkal és székekkel a kezükben megpróbálták volna elhagyni a színpadot, de ekkor felhangzott a hangszórokból a Himnusz, nézőtéri székek csapódtak, és egyszer csak szembetalálta magát őt szedelődzkodó muzsikusk és a fegyelmezett, tisztelettudó publikum. A pakolászást rémült és tétova arccal megszakították a zenészek, és mi, miközben magunkban a Himnusz szövegét mormoltuk, és megpróbáltuk volna átadni magunkat a pillanat örökérvényűségének néhány szerencsétlen, megmerevedett

embert láttunk a színpadon, akiről mozdulatlan igyekezetükben folyt a víz, hogy elkerüljék azt, hogy bármit is kiejtsenek a kezük-ből. Őt zenész keres egy szerzőt...

Különbén ki tudná elfelejteni a Teatro Godot tisztaságát és a tea-öntögetést, a Mozgó Ház Társulat iróniáját és a repülő asszonyokat, az Agora Színház teljességét és a

fényárban úszó vizesmedencét, a Tabak Színház ökörködését és a halott rendezőt, a Dunakeszi Pincészház egyszerűségét és a kalitkát.

Jó volt köztük lenni, még ha csak egy hétig is.

Vidovszky György

Vörösmarty Gimnázium (Budapest): F. García Lorca: **Bernarda Alba háza.** Rendezte: Vidovszky György

A csurgói diákszínjátszó fesztivál egyik legsikeresebb, több díjat is kiérdemelt előadását láthatta a mostani fesztivál-közönség - kicsit kifulladás. Elvesztette rejtelmes-szép színeit, fojtott és végzetes, indulatokkal terhes, robbanással fenyegető hangulatait, ám mégis szép, időnként fel-felcsillanó színházi pillanatok nyújtott. A remek színészválogatás, az egyéniségek vibrálása láttán csak sajnálhatjuk, hogy ezt a társaságot, így együtt - lévén már végzetek a gimnáziumban - nemigen láthatjuk már.

-részlet a *Színfolt* kritikájából

DIÁKSZÍNJÁTSZÁS '96

(Beszélgetés Magyar Bálint művelődési és közoktatási miniszterrel)

DIÁKSZÍNHÁZ: Vannak-e diákszínjátszással kapcsolatos személyes emlékei?

MAGYAR BÁLINT: Egész családom színházi család, így a diákszínjátszás sem ismeretlen számomra.

A Fazekas Mihály Gimnáziumba jártam, ahol első osztályban előadtuk Molière Úrhatnám polgárát, de mivel nem találtam elég tehetségesnek, nem kerültem be a csoportba. Az általános iskolából is szívesen emlékszem vissza olyan

történelem órákra, ahol egymással szemben álló történelmi figurákat kellett megszemélyesíteni, és azok érveit elmondani. Kosuth - Görgey, és ehhez hasonló vitákat játszottunk le, ami rendkívül hasznos volt olyan szempontból, hogy megpróbáltuk magunkat beleélni más személyek, olyan személyek érzésvilágába, akikkel egyébként nem szimpatizáltunk. Az a jó tanár, aki ilyen módszereket alkalmaz!

D: Ez sok hasonlóságot mutat a drámapedagógiával, mely a Nemzeti Alaptantervben

is szerepel. Mennyire válhat ez ténylegesen oktatási eszközzé?

MB: Én azt hiszem, hogy ez csak a tanárokon múlik, azon hogy a tanárok mekkora része képes, vagy kívánja ezeket az eszközöket alkalmazni.

D: Ha választania kellene a diákszínjátszás két stílusa - a félprofi, amatőr színházhoz közelítő vagy a humoros, diákos - között, melyiket részesítené előnyben?

MB: Nem hiszem, hogy feltétlenül választani kell, hiszen a diákcsoportokban olyanok tanulják meg a színjátszás alapjait, akik később esetleg profikká kívánnak válni, mint ahogy más szakkörökben is, aki tudományos pályára készül, az megpróbál az adott ismereteknek megfelelően plusz tudásra szert tenni. A másik típus, amit említettél, pedig egy sajátos közösségi létnek a formája. Annak idején a Fazekas Gimnáziumban mi például csináltunk egy némafilmet Szegény kis hetes! címmel, ami nem azért készült, hogy valamilyen profi film szülessen, hanem a saját magunk szórakozását szolgálta.

D: Ön szerint a diákszínjátszás iskolán belüli dolog kell hogy maradjon, vagy feltétlenül meg kell

kifelé is mutatnia magát pl. különböző fesztiválokon?

MB: Fontos a megnyilvánulás, a színjátszáshoz hozzá tartozik, de minél inkább kifelé fordul egy produkció, annál inkább kell törekednie a professzionális vagy félprofesszionális jellegre, hiszen az a stílus, ami csak belülről szól, az másokat nem izgat, az másokat nem érdekel, abban az az érdekes, hogy te, meg te hogyan játszunk és hogyan érezzük jól magunkat egy játékban. Ahol már fontos szerepet kap a közönség, ott már előtérbe kerülnek a professzionális elemek is.

D: És konkrétan a színjátszásnak lehet-e szerepe az oktatásban?

MB: Persze. A színjátszás nem más, mint azonosulás más szerepekkel, és ez egy hihetetlenül fontos emberi tulajdonság, hogy át tudjuk érezni, át tudjuk élni mások gondolatait, mások érveit, mások érzelmeit, amire ha nem vagyunk képesek, magunkat is sokkal kevésbé ismerjük meg, sokkal kevésbé vagyunk türelmesek másokkal, pedig mind a két tulajdonságra nagyon nagy szükségünk van!

Pap Boglárka &
Faragó Cs. Csaba

(Folytatás az első oldalról)

Ehelyett azt kell kérdezni a színésztől: „Milyen akadályok blokkolnak - minden pszicho-fizikai forrásodat, a leg-ösztönösebbtől a legracionálisabbig igénybevevő - totális cselekvéshez vezető utadon?”

Meg kell tudnunk, hogy mi gátolja a lélegzését, mozgását és mindennél fontosabb emberi kapcsolatait. Milyen ellenállások játszanak szerepet? Hogyan lehet őket megszüntetni?

El akarok venni, el akarok lopni a színésztől mindent, ami zavarja. Ami kreatív, maradjon benne. Ez felszabadítás. Ha semmi nem marad, nem tud alkotni.

A színészt fenyegető legnagyobb veszélyek egyike természetesen a fegyelem hiánya, a káosz. Anarchián át nem tudjuk kifejezni magunkat. Hiszem, hogy a színészen nincs igazi alkotó folyamat, ha nincs benne fegyelem és spontenaitás. Mejerhold a fegyelemre, a külső megformálásra alapozta munkáját; Sztanyiszlavszkij a mindennapi élet spontenaitására. Az alkotó folyamatnak valóban ezek az egymást kiegészítő aspektusai.

(a Grotowski-interjú részletét közli **Nánay István** az 1982-es kiadású „A színésznevelés breviáriuma” című kiadványban)

EGYESÜLETI HÍREK

■ Lapszámunkból sajnos anyagtorlódás miatt kimaradt az ősszel rendezett két fesztiválról készített beszámolónk, amelyeket remélhetőleg következő számunkban közlünk. (a szolnoki *Globe* és a budaörsi *MŰKÖT*);

■ 1996. december 27-28-29-én mutatkozik be a főváros új színháza, a Bárka. A három napon amatőr, alternatív és profi előadások lesznek láthatóak, többek között fellép a Szkéné, a Közép - Európa Táncszínház, a Mozdóház, a kecskeméti Katona József Színház, a Korai Öröm zenekar, a VMG drámatagozata, a Soproni Városi Diákszínkör, és természetesen a Bárka is bemutatja híressé vált Szentivánéji Álom előadását. A programokra a belépés ingyenes!

■ Megjelent az idei francia és angol nyelvű diákszínjátszó fesztiválok kiírása. A daraboknak természetes az adott nyelven kell játszódnia, maximum harminc percesek lehetnek és tizenötön szerepelhetnek benne. További információk az ODE irodájában!

Diákszínház. Az Országos Diákszínjátszó Egyesület hírlevele.

Készíti a **Tapír** kulturális magazin szerkesztősége.

Felelős kiadó: **Keresztúri József.**

Munkatársak: **Győri F. Viktor & Faragó Cs. Csaba.**